Autor Guste Santini
Četvrtak, 28 Ožujak 2002 11:09

Polako ali sigurno divlji proces prvobitne tranzicijske akumulacije bliži se svome kraju. Polako ali sigurno napušta se HDZ-ov koncept ubrzane privatizacije koja je u sebi imala toliko destruktivnog. Polako ali sigurno vlasnik bilo koje tvrtke analizira kada i kako najbolje prodati svoju imovinu. Polako ali sigurno implementira se model koji smo svojevremeno prezentirali gospodin Rohatinski i ja. Propušteno zbog ignorancije prethodne vlasti tek će se u budućnosti sagledati. Pristup koji zagovara gospodin Mihaljević je odlučan poslovni zahtjev kako treba reagirati menagement u krizi. Njegov zahtjev je ispred promišljanja i sadašnje vlasti. Iznijeto mi nameće profesionalnu obvezu da mu čestitam što i ovom prilikom javno činim. Bravo gospodine Mihaljević.

Privatizacija na ovim prostorima je učinila mnogo zla hrvatskim građanima. Teško je reći koliko će milijardi dolara koštati cijela priča. Ipak, ma koliko milijardi dolara iznosio gubitak on je tek statički izraz mnogo većih destrukcija koje su se, zbog postojećeg modela privatizacije Hrvatskoj, dogodile u proteklom vremenu. Ovom svakako treba pridodati i ograničenja koja nas zbog spomenutog modela privatizacije očekuju. Kada je riječ o agrarnom i prehrambenom kompleksu, najponderabilnijoj industrijskohj grani, tada je model privatizacije pokazao svu svoju brutalnost. Pri toem ne treba gubiti iz vida da je i inače poljoprivreda djelatnost «gubitnik» gdje djeluju zakoni opadajućih prinosa, s jedne strane, i, s druge strane, tehničko-tehnološki napredak odlučno mjenja položaj tvrtki koje ne prate razvoj. U Hrvatskoj prehrambenoj industriji se je upravo to dogodilo. Sve je bilo protiv ove industrije i kada se u razmatranje uključe i ratne devastacije tada je odista pravo čudo da se je bilo što sačuvalo.

Ono što želim posebno naglasiti jest potreba da se planski objedini asgro-industrijski kompleks kako bi opseg takvog sustava mogao dinamizirati tehniičko-tehnološka dostignuća što bi zanči dinamiziranje privredne aktivnosti u zapuštenoj (da li napuštenoj?) nam Slavoniji. Ovo bi značilo i dinmiziranje zapošljavanja u istočnoj Hrvatskoj što je sigurno dramatičan problem. Teško je vjerovati da se može u nedogled čekati sa dinamizuiranjem razvoja u Slavoniji, a istočnoj posebno.

Da ne duljim predlažem vlasti da proširi pristup gospodina Ivana Mihaljevića na prehrambeni kompleks i da ga nadopuni svojim podrškama u svakom pogledu. Ovo je ujedno i velika šansa postojećoj vlasti da pred izbore pokaže da je u stanju slušati i prihvatiti dobar prijedlog. Ovo je i obveza ima li se u vidu izjave visokih dužnosnika da su otvoreni za svako dobro rješenje. Sada imaju šansu da o deklarativnog pristupa priđu operativnom sagledavanju i implementaciji.